

ΤΑ ΠΑΙΔΚΙΑ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αννού	50 χρόνων
Περικλής	50 »
Ελλού	22 »
Νίκος	25 »

ΤΑ ΠΑΙΔΚΙΑ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΣΚΗΝΗ 1

- ANNOY Τι έπαθες καλέ τζι έσειι που την ώρα που κάτσαμεν στο τραπέζιν φυσάς τζιαι ποφυσάς; Θωρείς το φαίν τζιαι διαβάζεις του τζιαι με τρώεις με πίννεις.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δεν έχω όρεξιν.
- ANNOY Γιατί δεν έσεις όρεξιν; Το μεσομέριν πάλε δεν έφας. Πάλε δεν είσιες όρεξιν. Είσαι άρρωστος; Πονείς τίποτε;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δεν δικαιούται το πλάσμαν να μεν έσειι όρεξιν;
- ANNOY Δικαιούται. Αλλά έτσι χωρίς λόγο, χωρίς αιτία;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Εν να κρουολογήσω φαίνεται.
- ANNOY Μα νομίζεις είμαι μωρόν τζιαι περιπαίζεις με; Έσειι που το πρωϊν που ξύπνησες, που σου συντυχάννω τζι ο νους σου εν αλλού. (Παύση). Εν συντυχάννεις; Τι έσειεις; Τι έπαθες καλέ;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Επήες ποτζεί στην κόρην μας; Έβαλεν το μωρόν να ππέσει;
- ANNOY Άλλα λόγια θκειε παπά.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Μα καλά, γιατί δεν μου απαντάς τζείνον που σ' ερωτώ.
- ANNOY Απάντα μου εσου τζείνον που σ' ερωτώ, τζιαι να σου απαντήσω τζι εγιώ.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Μα τωρά πρέπει να κάμουμεν συμφωνίαν, για να μου πεις αν επήες να δεις την κόρην μας;
- ANNOY Περνά ώρα που να μεν πάω να τη δω;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Εν καλά;
- ANNOY Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον. Μα 'νταν που σ' έπιασεν τωρά για την κόρη μας;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Με ένα μωρό στην κούνιαν τζι ένα στην τζοιλιάν, καρτεράς να μεν έχω την έννοιαν της;
- ANNOY Γιατί τόσον τζαιρόν δεν είσιες την έννοιαν της.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Κοντεύκουν τζιαι γιορτές, Χριστούγεννα. Σκέφτομαι. Εν να τα καταφέρει; Εν να τα βιάλει πέρα;

- ANNOY Γιατί εμείς είνταν που κάμνουμεν; Είμαστιν πέρα; Δίπλα τους είμαστιν. Έσειι τρία χρόνια που παντρεύτηκεν, πότε την αφήκαμεν μόνην της;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Έτο, φέτι έχω περίτου την έννοϊαν της.
- ANNOY Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, εγεμώσαν τ' αμμάδια του. Τι έπαθες, τι έσειεις καλέ;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τίποτε.
- ANNOY Τίποτε; Είδες κανέναν να κλαίει χωρίς λόγον;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Εσκόλασεν ο γαμπρός μας;
- ANNOY Μεν μου αλλάσσεις κουβένταν.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Απάντα μου τζείνον που σ' ερωτώ.
- ANNOY Μα πε μου είντα έπαθες; Δεν δουλεύει νυχτέριν τούτην την εβτομάδαν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Φαίνεται πως εσύγχυσα τες εβτομάδες. Τες βάρδιες του.
- ANNOY Εσύγχυσες τες βάρδιες του; Περιπαίζεις με;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ξέρω τζι εγιώ; Πόσες ημέρες έσειι να τον δούμεν.
- ANNOY Το πρωίν δεν τον είδαμεν καλέ;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Θέλω να πω, έσειι μέρες να κάτσομεν μαζί στο τραπέζι.
- ANNOY Σίγουρα κάτι μου κρύφεις εσού.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Είντα να σου κρύψω.
- ANNOY Εσού ξέρεις. Επάθαν τίποτε; Ετσακκωθήκαν τζι εν μου το λαλείς; (Παύση). Μίλα καλέ.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Μακάρι να τσακκώνουνταν. Έσειι αντρούνον πον ιτσακκώνεται;
- ANNOY Τι επάθαν καλέ; Για τ' όνομαν του Θεού. Μίλα μου τζι εν να σπάσω.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Να σου βάλλω τζι εσέναν ιδέες! Έσειεις τζι εσού τα δικά σου. Τες αρρώστιες σου.
- ANNOY Να μου βάλλεις ιδέες!
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο κόσμος εν κακός. Ο καθένας ό,τι θέλει λαλεί. Εν να κλείσομεν εμείς τα στόματα του κόσμου;
- ANNOY Ποιοι εν που λαλούν τζι είνταν που λαλούν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Πελλάρες λαλώ σου, ανοησίες.

- ANNOY Ὅ,τι τζι αν είπαν πε μου να μάθω τζι εγιώ. (Παύση). Μίλα.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Έτο, άκουσα ότι δήθεν λαλεί της ψέματα.
- ANNOY Είντα ψέματα της λαλεί;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ὅτι δουλεύκει υπερωρίες, τέθοικεις κουβέντες.
- ANNOY Λαλεί μου το τζι εμέναν ότι δουλεύκει υπερωρίες ο άντρας της. Εν κακόν; Έχουν έξοδα, έρχονται Χριστούγεννα, πρέπει να ψουμνίσουν. (Παύση). Λαλεί της ψέματα; Δηλαδή τες νύχτες πον έρχεται έσσω εν εν' εις την δουλειάν του;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ανοησίες λαλώ σου.
- ANNOY Τζιαι πού πάει; Πού γυρίζει;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δεν πιστεύκω σιόρ. Δεν εν' δυνατόν. Τούτος θωρεί την Ελλούν τζιαι λιώννει.
- ANNOY Είδαν τον με καμιάν άλλην!
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Αποκλείεται. Εν πιστεύκω.
- ANNOY Με ποιαν τον είδαν. Πού τον είδαν. Μίλα.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Είδαν τον δήθεν σ' ένα μπαρ να κάθεται με μιαν ξενιτζιήν. (Παύση). Καλάν καλέ, τι έπαθες τζι εχλώμιανες; Σύνελθε καλέ. Ο κόσμος εν κακός. Ὅ,τι θέλουν λαλούν. Θα κλείσοιμεν τα στόματα του κόσμου; Σύνελθε καλέ, σύνελθε.

ΣΚΗΝΗ 2

(Κλάμα μορού).

- ΕΛΛΟΥ Πισκαλάκια παίξετε τζι ο παπάς του έρχεται να του φέρει πορικά να τα βάλει στην ποδικιάν.
- ΑΝΝΟΥ Για τ' όνομαν του Θεού κόρη μου. Κοτζιά μου κοπελλούϊν κρατείς το τζιαι χορεύεις το πάνω στην τζοιλιά σου; Θέλεις να πάθεις κανέναν κακόν; Κατάβαρη γεναίκα;
- ΕΛΛΟΥ Τι θα του φέρει ο παπάς του τα Χριστούγεννα! Ένα μεγάλο αυτοκίνητο θα του φέρει. Να πάμεν ούλλοι μαζί να το διαλέξουμεν, όπως το θέλει ο γιος μου. Ο γιος μου, ο ακριβός μου. Ωωωωωω.
- ΑΝΝΟΥ Εμαίρεψες κόρη μου;
- ΕΛΛΟΥ Είνταν που είπες;
- ΑΝΝΟΥ Εμαίρεψες, ρωτώ.
- ΕΛΛΟΥ Ο Νίκος ξημερώματα εν να 'ρτει. Είντα να μαειρέψω. Εγώ τρώω ό,τι βρεθεί.
- ΑΝΝΟΥ Δουλεύει νυχτέριν κόρη μου ο άντρας σου;
- ΕΛΛΟΥ Εβάλαν τον τζιαι τούτην την εβτομάδα νυχτέριν. Δεν έθελεν να πάει. Μα είντα να κάμει. Ο μάστρος του επέμενεν. Έχουν έλλειψιν προσωπικού φαίνεται.
- ΑΝΝΟΥ Εν πειράζει κόρη μου. Αν πιάσει κάτι παραπάνω, εν τζιαι βλάφτει σας. Έρχονται γιορτές. Εν να 'σιετε ένα σωρόν έξοδα. Τζι όπου τζι αν είσαι άκου τζιαι τη γένναν. Άλλα έξοδα ποτζιεί.

ΣΚΗΝΗ 3

- ANNOY Κάτι πρέπει να κάμουμεν. Εν να το μάθει. Κάποιος χου-
σόστομος εν να βρεθεί να της το πει τζιαι στην κατάστασιν
που βρίσκεται φοούμαι δεν θα το αντέξει.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τι θέλεις να κάμω; Εσύ έσεις κουράγιο να της πεις έτσι
κουβένταν;
- ANNOY Είπα εγώ να της το πούμεν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τι να κάμουμεν;
- ANNOY Να συντύχουμεν του ιδίου. Έτο είνταν πον να κάμουμεν.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τζι αν εν ψέματα; Αν εν λόγια του κόσμου; Αν του κακο-
φανεί; Αν μας κατζιωθεί; Ξέρεις τους τωρασινούς. Λον δεν
θέλουν να ακούσουν. Εν όπως τη μούττην του δκυόσμη.
- ANNOY Τα πλάσματα π' αντρέπονται δεν κάμουν έτσι δουλειές.
Να του συντύσεις τζι η μισή αντροπή δική του τζι η μισή
δική σου. Μακάρι ναν ψέματα. Τζι ας μας κατζιωθεί.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Λαλείς να συντύχω του τζυρού του;
- ANNOY Τότε εν πον να σου κατζιωθεί. Μαζί να μιλήσετε. Σαν
αδρώποι.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δεν ιξέρω είνταν πον να κάμω. Ο Θεός να με φωτίσει να
κάμω το σωστόν. Ο Θεός να με φωτίσει.

ΣΚΗΝΗ 4

- ΕΛΛΟΥ Νίκοοοοοο, Νίκοοοο, σήκου μάνα μου. Σήκου τζι εγίνηκεν μεσομέριν.
- ΝΙΚΟΣ Άφησ' με να τζοιμηθώ ακόμα λλίον.
- ΕΛΛΟΥ Σήκου τζι εμαίρεψα. Ώσπου να περιποιηθείς να φάεις, εν να 'ρτει η ώρα πον να φύεις πάλε.
- ΝΙΚΟΣ Είντα ώρα ένει;
- ΕΛΛΟΥ Εν έντεκα η ώρα. Είντα ώραν έππεσεσ; Εν σ' ένωσα εφές, που ήρτεσ.
- ΝΙΚΟΣ Εβαρέθηκα τους πκιον. Κάθε νύχτα να ξινοχτώ. Αν έβρι- σκα καμιάν άλλην δουλειάν, έθεν να τα παραιτήσω.
- ΕΛΛΟΥ Αν σε κουράζει τόσον πολλά, σταμάτα. Τι να σου πω εγώ. Εσύ να μετρήσεις τεσ δυνάμεις σου. Καλλίτερα να πιάν- νουμεν λλιότερα τζιαι να μεν βασανίζεσαι.
- ΝΙΚΟΣ Σκέφτομαι το τζι εγιώ. Αλλά πάλε λαλώ, αν δεν δουλέ- ψουμεν τωρά που είμαστιν νέοι, πότε θα δουλέψουμεν;
- ΕΛΛΟΥ Ναι αλλά η πολλή δουλειά τρώει τον αφέντην. Εγώ θέλω να σε θωρώ καλά τζιαι δεν με νοιάζει που τα ριάλια. Αν αρρωστήσεις, αν αρρωστήσουμεν, τι να τα κάμουμεν τα ριάλια;
- ΝΙΚΟΣ Είμαι καλά. Μεν ανησυχείς.
- ΕΛΛΟΥ Παραπονιέσαι μου συνέχεια ότι είσαι κουρασμένος.
- ΝΙΚΟΣ Εεεεε κουράζομαι. Τι θέλεις να κάμω.
- ΕΛΛΟΥ Για τούτο σου τα λαλώ. Ύστερα, πεθυμώ σε τζι εγώ. Έχω σε τζι εν σε έχω, έτσι που καταντήσαμεν.
- ΝΙΚΟΣ Κάμνω ό,τι μπορώ.
- ΕΛΛΟΥ Δεν σου παραπονιούμαι. Εν που σε αγαπώ πολλά. Τζιαι θέλω σε συνέχεια κοντά μου.
- ΝΙΚΟΣ Να 'βρουμεν έναν να μας πληρώννει τζιαι να καθούμαστιν, να σε θωρώ τζιαι να με θωρείς.
- ΕΛΛΟΥ Ας καθούμαστιν να σε θωρώ τζιαι να με θωρείς τζι ας μεν έχουμεν να φάμεν.

- ΝΙΚΟΣ Τωρά πον να θέλουμεν να ψουμνίσουμεν για τα Χριστούγεννα, εν ν' αλλάξεις ιδέαν.
- ΕΛΛΟΥ Έχομεν να ψουμνίσουμεν. Τζιαι για τα Χριστούγεννα τζιαι για τα Φώτα. Έχομεν τζιαι τους γονιούς μας. Βοηθούν μας.
- ΝΙΚΟΣ Είμαστιν μωρά τζι εν να καρτερούμεν που τους γονιούς μας;
- ΕΛΛΟΥ Άτε σήκου. Επιάσαμεν την κουβένταν τζιαι περνά η ώρα.

ΣΚΗΝΗ 5

- ΕΛΛΟΥ Εεε παπά, πε μου, αύριον έσαις καμιά δουλειάν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γιατί ρωτάς;
- ΕΛΛΟΥ Λαλώ να κατεβώ κάτω στην πόλην να ψουμνίσω λλία πράματα που θέλουμεν για τες γιορτές. Την άλλην εβτομάδαν έχουμε Χριστούγεννα τζι ακόμα δεν επιάσαμεν τίποτε. Είπα αν δεν έσαις τίποτε να κάμεις να πάμεν μαζί.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Είντα δουλειές εν να 'χω κόρη μου τωρά εγιά. Οι δουλειές μου εμέναν καρτερούν.
- ΑΝΝΟΥ Έν εν' καλλίτερα κόρη μου να πάεις με τον άντρα σου; Δεν θα θέλει τζιαι τζείνος κάτι να ψουμνίσει;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Για να μου ζητά η κοπελλούα να πάω εγώ μιτά της, πάει να πει ότι ο άντρας της έσαις δουλειάν.
- ΑΝΝΟΥ Δουλεύει νύχταν. Δουλεύει τζιαι μέρα;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Το πλάσμαν που δουλεύει νύχταν, την άλλην ημέραν θέλει να πνάσει. (Κλάμα μωρού).
- ΕΛΛΟΥ Εξύπνησεν το μωρό. Να πεταχτώ να το πιάσω. (Φεύγει).
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Πε μου, εν ανάγκη να της βάλλεις ιδέες;
- ΑΝΝΟΥ Με το να καμμούμεν τ' αμμάδκια μας τζιαι να κάμνουμεν πως εν θωρούμεν δεν γινίσκεται δουλειά. Κάποτε θα φτάσει ο κόμπος στο χτένιν. Είπα σου να κάτσετε σαν αδρόποι να συντύσιετε.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Καλά. Θα δοτζιμάσω να του συντύχω.

ΣΚΗΝΗ 6

(Καφενές).

- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Νίκοο, εεε Νίκοοο.
- ΝΙΚΟΣ Γεια σου πατέρα. Μα έκατσες μόνος σου;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Βαρκούμαι τη φασαρίαν. Έλα κάτσε να πιούμεν καφέ. Για πού εξεκίνησες;
- ΝΙΚΟΣ Εν να πάω δουλειάν, αλλά είπα να ρέξω που τον καφενέν να δούμεν τζιαι κανέναν φίλον.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Έλα κάτσε. Είνταν πον να πιεις;
- ΝΙΚΟΣ Καφέ.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ρεεε Παναή, έναν καφέν του Νίκου. Πε μου να δούμεν. Αποφασίσετε πού εν να κάμουμεν φέτι τα Χριστούγεννα; Κοντά σας; Κοντά μας; Ή στους γονιούς σου;
- ΝΙΚΟΣ Όπου τζι αν ένει πατέρα.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ή στους γονιούς σου ή κοντά μου να βρεθούμεν. Στην κατάστασιν που βρίσκεται η γεναίκα σου, με την τζουλιάν στο στόμα, πού να μπορέσει να μαιριρέψει, να μας περιποιηθεί;
- ΝΙΚΟΣ Βοηθούν ούλλες που γυρόν πατέρα.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Εν μέρες της. Είνταν που σας είπεν ο γιατρός;
- ΝΙΚΟΣ Ως τα Φώτα το πολλύν πρέπει να γεννήσει.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο Θεός να βοηθήσει γιε μου. Ο Θεός να βοηθήσει. (Παύση). Στάθου νάκκον παραπάνω δίπλα της τούτες τες μέρες. Εν να σε χρειάζεται.
- ΝΙΚΟΣ Ό,τι μπορώ κάμνω πατέρα. Έχω τζιαι την δουλειάν που εν μ' αφήνει χρόνον.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Στην ανάγκην πιάσε τζιαι καμιάν άδειαν.
- ΝΙΚΟΣ Μα διούν μας άδειαν έτσι μέρες; Τα ξενοδοχεία καρτερούν τούτες τες μέρες για να δουλέψουν.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Άμα τους εξηγήσεις την περιπτώσιν σου εν να καταλάβουν.
- ΝΙΚΟΣ Θα δοτζιμάσω.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Οι δουλειές ας μέινουν ανάφεντες. Δουλειές να θέλεις. Τζείνον που προμουτεύκει τωρά εν η οικογένεια σου.

- ΝΙΚΟΣ Επεράσαν οι παλιοί καλοί τζαιροί πατέρα. Τωρά με τούτους ούλλους τους ξένους που έρχονται, την δουλειάν σου πρέπει να την προσέχεις.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Να την προσέχεις, εν λαλώ. Αμμά όι να γενείς τζιαι δούλος της.
- ΝΙΚΟΣ Συγνώμην πατέρα, να σ' ερωτήσω κάτι.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ρώτα με γιε μου.
- ΝΙΚΟΣ Επαραπονήθηκεν σου η Ελλού ότι την παραμελώ;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ποτέ γιε μου! Είνταν τούτα τα λόγια που λαλείς; Ξέρεις τη γεναίκα σου να παραπονιέται; Προ παντός για λλόου σου; Τζείνη πίννει νερό στ' όνομα σου. Λαλεί τ' όνομα σου τζιαι κολλούν τα σειίλη της. Εγώ απλώς, θωρώ την νάκκον μόνην της τζι είπα να σου πω να της δικάς σημασίαν. Ξέρεις τες γεναίτζιες. Θέλουν να τους διάς σημασίαν.
- ΝΙΚΟΣ Νομίζω δεν πρέπει να 'σειε παράπονον που λλόου μου. Ό,τι θέλει έσειε το.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ούτε τα ριάλια έχουν αξία γιε μου, ούτε τα ρούχα, ούτε τα στολίδκια. Τζείνον που έσειε ανάγκην τ' αντρώνον εν ο ένας τον άλλον. Ο άντρας τη γεναίκαν τζι η γεναίκα τον άντραν. Ας εν κοντά ο ένας στον άλλον στην χαράν τζιαι στην λύπην τζι ας μεν έχουν να φάσιν. Εν να 'ν ευτυχισμένοι. Η ευτυχία τζι η χαρά ούτε με τα λεφτά γοράζεται ούτε με τα λούσα. Για τούτο σου λαλώ, τούτες τες μέρες τες δύσκολες στάθου νάκκον παραπάνω δίπλα της.
- ΝΙΚΟΣ Προσπαθώ πατέρα, προσπαθώ.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Έτσι μπράβο γιε μου.

ΣΚΗΝΗ 7

ANNOY	Εσυντύσιετε;
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Εσυντύχαμεν.
ANNOY	Ακούω.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Άφησε να δούμεν. Το πράμαν θα δείξει.
ANNOY	Τι σημαίνει το πράμαν θα δείξει. Τι του είπες, τι σου είπεν. Επαραδέχτηκεν το;
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Είντα να παραδεχτεί; Θαρκέσαι έπιασα να τον ρωτήσω καθαρά αν έσει φιλενάδα; Ρωτούσιν έτσι πράματα;
ANNOY	Είντα τον ερώτησες καλό.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Τίποτε δεν τον ερώτησα. Εσυντύχαμεν. Εσυμβούλεψα τον τζι αν έσει νουν θα καταλάβει.
ANNOY	Μα πε μου, εν να σου βγάλλω τες λέξεις με το τσιγγέλι; Είντα είπετε καλέ;
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Είπα του πως την αφήνει μόνην της, πως περνά δύσκολην περίοδον, πως έσει την ανάγκην του τζιαι να σταθεί νάκκον παραπάνω δίπλα της.
ANNOY	Είντα σου είπεν;
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Θα προσπαθήσει είπεν.
ANNOY	Εσού είντα λαλείς; Πώς τον εψυχολόγησες;
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Ξέρω τζι εγώ ρε γεναίκα. Σαν να μου φαίνεται αθώος. Φοούμαι μέμπα τζιαι κάμουμεν κακόν αντί καλόν.
ANNOY	Το μιτσίν κακόν εν προτιμότερον παρά η καταστροφή.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Μεν βάλλεις έτσι ιδέες να χαρείς. Άγιες ημέρες!
ANNOY	Καλάαααα.

ΣΚΗΝΗ 8

(Χτυπά η καμπάνα).

- ANNOY (Χτυπά την πόρτα). Κόρη Ελλού, κόρη Ελλού.
 ΕΛΛΟΥ Ναι μανά, έλα έσσω.
 ANNOY Εξυπνήσετε;
 ΕΛΛΟΥ Εξύπνησεν μας η καμπάνα.
 ANNOY Θέλετε βοήθειαν να σαστείτε για την εκκλησιάν;
 ΕΛΛΟΥ Εν πρωίν ακόμα. Άμα γεννηθεί ο ήλιος ερχούμαστιν.
 ANNOY Όι να μείνετε μεσ' στα ρούχα ώσπου να πολουτουρκήσει.
 ΕΛΛΟΥ Εν να μείνουμεν μεσ' στα ρούχα έτσι μέραν;
 ANNOY Ξέρω τζι εγώ. Μπορεί να σας τσιλλίσει το πάπλωμαν.
 ΕΛΛΟΥ Όπου τζι αν είσαι εν ώρα τζιαι του Νίκου. Εν να τον καρτερώ να 'ρτουμεν μαζί.
 ANNOY Μα εν ήρτεν ακόμα ο άντρας σου που την δουλειάν; Εγίω εθάρρα πως ετζοιμάτουν.
 ΕΛΛΟΥ Ετηλεφώνησεν μου τζι είπεν μου πως εν ν' αρχήσει. Είχαν πολλύν κόσμον εφές. Έμαθεν ούλλος ο κόσμος με τα ρεβεγιόν.
 ANNOY Εεεε καλάν κόρη μου. Εμείς εν να πάμεν με τον παπά σου τζι άμα έρτει ο άντρας σου έρχεστε. Θέλεις να πάρουμεν εμείς το μωρόν μιτά μας;
 ΕΛΛΟΥ Όι, όι. Εν θα αντέξει τόσες ώρες.
 ANNOY Καλάν κόρη μου.

ΣΚΗΝΗ 9

- ANNOY Πιστεύεις, άμα τους είδα να μπαίνουν με το μωρόν τους μεσ' στην εκκλησιάν έκατσεν η καρδιά μου στον τόπον της. Ως τζείνην την ώραν ούτε άκουα, ούτε εθώρουν. Ούτε τζι εκαταλάβαινα πού ευρίσκουμον. Ήμουν τζιαμαί, αμμά ο νους μου τζι ο ανανούς μου ήταν αλλού.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Εμέναν πού ήταν θαρκέσαι; Έφρευκεν τ' αμμάτιν μου πουν την πόρταν; Επειδή εν συντυχάννω; Ας εν τζιαι τούτον. Πέρχκιμον κλείσουν καμπόσα στόματα έτσι που τους είδαν μαζί.
- ANNOY Εν να το σχολιάζουσι λαλείς; Εν να ξέρουν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Μεινίσκει τίποτε κρυφόν; Για να 'ρτουν να μου το πουν εμέναν, σημαίνει ξέρουν το τζι οι κάπτοι. Τωρά εν να μάθεις τον κόσμον;
- ANNOY Ευτυχώς που δεν έφτασεν στ' αφκιά της κόρης μας.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ενδιαφερόμενος μαθαίνει το πάντα τελευταίος. Δεν το ξέρεις. Έτσι έχουν να πουν.
- ANNOY (Παύση). Λαλείς να βάλουμεν κανέναν ξένον να του συντύσει;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ποιον να βάλουμεν. Ποιου έσεις εμπιστοσύνην.
- ANNOY Κάποιον πλάσμαν εν να βρεθεί.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Λαλείς να πούμεν του μουχτάρη; Εν καλή η ιδέα σου. Τζι εμείς να μεν φανούμεν τίποτε. Να φανεί πως το 'καμεν μόνος του. Πως τ' άκουσεν τζι ανησύχησεν.

ΣΚΗΝΗ 10

(Πετεινός. Άνοιγμα πόρτας).

- ΕΛΛΟΥ Εεε μανά, εεε μανάαα.
 ANNOY (Ξυπνά). Ναι. Τι έπαθες κόρη τζι εξύπνησες που τα εφτά μεσάνυχτα;
 ΕΛΛΟΥ Σηκωθείτε γιατί φαίνεται ήρτεν η ώρα μου τζι ο Νίκος ακόμα να 'ρτει.
 ANNOY Ακόμα να 'ρτει!...
 ΕΛΛΟΥ Ναι.
 ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τζι έβγκης μεσ' στην σιονιάν κόρη μου να 'ρτεις να μας φωνάξεις;
 ΕΛΛΟΥ Είντα να κάμω.
 ANNOY Άτε καλέ σηκώθου τζι άφησ' την κουβένταν. Δεν εν ώρα της κουβέντας τωρά.
 ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ποιου να φωνάξουμεν έτσι ώραν να μας πάρει;
 ANNOY Όποιου τζιαι να 'νει. Σήκου, ντύθου τζι άρκεψε να χτυπάς πόρτες.
 ΠΕΡΙΚΛΗΣ Το μωρόν;
 ANNOY Παίρνουμεν το μιτά μας.
 ΠΕΡΙΚΛΗΣ Μείνε συ με το μωρόν τζιαι παίρνω την εγιώ.
 ANNOY Εύρε πρώτα αυτοκίνητον τζιαι το μωρόν εν υστερινή δουλειά. Στην ανάγκην αφήνουμεν το στην γειτονιάν. Γίνεται να γεννά η κόρη μου τζι εγιώ να μεν είμαι κοντά της;

ΣΚΗΝΗ 11

(Αυτοκίνητον που σταματά. Βήματα. Άνοιγμα πόρτας).

ΝΙΚΟΣ Κύριε ελέησον μα έπεσεν το ρεύμα; Εκάηκεν η ασφάλεια;
 Εν ούλλα σβηστά. Ελλούουου, Ελλού, Ελλούουου (Ανάβει
 το φως). Έτο που έρχεται το ρεύμα. Δεν έσει κανέναν
 έσσω. Πού εν να πήσιν έτσι ώραν. Μέμπα τζι εν ποτζεί
 στην μάναν της; Μα είντα να κάμει έτσι ώραν. Λαλείς να
 ήρτεν η ώρα της; Μα ακόμα ένεν μέρες της. Ποιες μέρες
 της, είνταν που ρωτώ. Θεέ μου είνταν που ρωτώ.

(Δυνατό χτύπημα της πόρτας. Αυτοκίνητον που ξεκινά και φεύγει).

ΣΚΗΝΗ 12

- ANNOY Σταμάτα να πηαίννεις τζια να 'ρκεσαι μεσ' στον διάδρο-
μον, γιατί ώσπου σε θωρώ εν να κρεπάρω.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Είντα να σου κάμω. Να κρεπάρω εγιώ, για να μεν κρεπά-
ρεις εσού;
- ANNOY Πόσην ώραν. Έσειε ανάμιση ώραν που την επήραν μέσα
στο χειρουργείον.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Όση ώραν τζια να 'σει, αν δεν έρτει η ώρα της δεν γεννά.
- ANNOY Εφώτισες με.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Εεε τζια τον γαμπρό μας που νέφανεν.
- ANNOY Δόξα σοι ο Θεός. Εφαντάστηκες να γένναν τζια τούτος να
'λειπεν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Σσσς άλλαξε κουβένταν. Δόξα σοι ο Θεός να λαλείς.
- ΝΙΚΟΣ Καλημέρα.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Καλημέρα γιε μου.
- ΝΙΚΟΣ Πώς είναι; Εγέννησεν;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Καρτερούμεν.
- ΝΙΚΟΣ Είντα λαλεί ο γιατρός;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Οι γιατροί διούν σου εξηγήσεις;
- ΝΙΚΟΣ Έσειε ώραν πον μέσα; Είντα ώραν την εφέρετε;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Έσειε καμιάν ώραν.
- ANNOY Κοντεύκουν δκω ώρες που την ώραν που ήρταμεν.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Καλάν καλάν. Έν εν' ώρα τωρά.
- ΝΙΚΟΣ Συγνώμη.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τη γεναίκα σου τζια τ' αμμάδκια σου γιε μου.
- ΝΙΚΟΣ Συγνώμη.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Την οικογένεια σου τζια τ' αμμάδκια σου. (Παύση).
- ΝΙΚΟΣ Έσειε τζιαιρόν που το ξέρετε;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Που μιας αρκής. Έσειε πολλούς χρυσόστομους.
- ΝΙΚΟΣ Ξέρει το τζι η Ελλού;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Όι ευτυχώς.
- ΝΙΚΟΣ Τζι εν μου είπετε τίποτε!

- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Τι να σου πούμεν γιε μου. Έλειψε μας ακόμα τζιαι το κουράγιον να σου συντύχουμεν.
- ΝΙΚΟΣ Συγνώμη.
- ΑΝΝΟΥ Που δα τζιαι δα έσειει σημασία.
- ΝΙΚΟΣ Ορκίζουμαι....
- ΑΝΝΟΥ Δεν εν ανάγκη να ορκίζεσαι.
- ΝΙΚΟΣ Που δα τζιαι δα εν να την έχω σαν τ' αμμάδκια μου.
- ΑΝΝΟΥ Η αγάπη μόνον που σου έσειει τζιαι η εμπιστοσύνη αξίζει το.
- ΝΙΚΟΣ Το μωρόν μας πού ένει;
- ΑΝΝΟΥ Στη γειτονιάν. Πού έθελες να 'νει;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Καλάν είπαμεν, καλάν.
- ΝΙΚΟΣ Ποιαν γειτονιάν; Γιατί εν εφωνάξετε της μάνας μου;
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δεν είχαμεν ώραν γιε μου.
- ΑΝΝΟΥ Δεν εν τούτη η αιτία. Την αλήθειαν να του πεις.
- ΝΙΚΟΣ Πκοια εν η αλήθεια;
- ΑΝΝΟΥ Ο πεθθερός σου λυπάται τους γονιούς σου τζι εσού δεν λυπάσαι τη γεναίκα σου.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Καλάν καλάν, δεν εν ώρα τωρά.
- ΝΙΚΟΣ Συγνώμη, συγνώμη. (Κλάμα μωρού).
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δόξα σοι ο Θεός.
- ΑΝΝΟΥ Δόξα σοι ο Θεός.
- ΠΕΡΙΚΛΗΣ Να σου ζήσει γιε μου.
- ΝΙΚΟΣ Φχαριστώ.
- ΑΝΝΟΥ Να το σιαίρεσαι γιε μου. Να τους σιαίρεσαι.
- ΝΙΚΟΣ Φχαριστώ. Φχαριστώ σας πολλά.

